Súd:	Okresný súd Čadca
Spisová značka:	14Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119460908
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Lenka Lenártová
ECLI:	ECLI:SK:OSCA:2021:6119460908.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lenkou Janíkovou v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., o zaplatenie 5.013,82 € s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.986,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.986,18 € od 19.11.2019 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 152 € mesačne splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 25. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Čadca bola dňa 05.03.2020 postúpená Okresným súdom Banská Bystrica na prejednanie podľa § 13 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) vec žalobcu proti žalovanému, nakoľko žalobca v stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

2. Z obsahu spisu 14Csp/16/2020 mal súd preukázané, že pôvodne podal žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorý návrh doručil Okresnému súdu Banská Bystrica. Žalobca žiadal o zaplatenie sumy vo výške 8.167,36 € spolu so zákonným úrokom z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 7.004,98 €, a to od 18.11.2019 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny vo výške 5.013,82 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.013,82 € od 19.11.2019 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo výzve súd uviedol, že preskúmaním návrhu na vydanie platobného rozkazu súd zistil, že žalobcom uplatňovaný nárok v časti uplatňovanej istiny vo výške 8.167,36 € s príslušenstvom je v rozpore s právnymi predpismi, a to z dôvodov, že základom pre nárok žalobcu je Zmluva o úvere (ďalej ako „Zmluva“), ktorou bol žalovanému poskytnutý úver s istinou 9.000 €. V Zmluve bolo uvedené, že žalovaný mal povinnosť splatiť 108 mesačných splátok vo výške 152,29 €. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola v Zmluve uvedená ako 16.445,86 €. Po vynásobení počtu splátok výškou jednej splátky súd zistil, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, bola 16.447,32 €. Súd teda Zmluvu vyhodnotil ako bezúročnú a

bez poplatkov. Nový nárok predstavuje istinu úveru 9.000 € zníženú o splátky žalovaného vypočítané podľa informácií v dokumente označenom ako „Aktuálny stav úveru“, ktorý tvoril prílohu podania žalobcu, vo výške 3.986,18 €. Zároveň súd upovedomil žalobcu, že v prípade, ak bude súhlasiť s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi, platí, že návrh bol vo zvyšnej časti vzatý späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

4. Žalobca súhlasil s tým, aby bol vydaný platobný rozkaz v časti, ktorej sa rozpor netýka. Keďže žalobca s uvedeným postupom súhlasil, platí, že vo zvyšnej časti sa konanie zastavilo. Predmetom tohto konania je preto len suma 5.013,82 €. Tu však musí súd poznamenať, že Okresný súd Banská Bystrica nesprávne uviedol sumu, ktorej sa rozpor netýka, kedy podľa „Aktuálneho stavu úveru“ spočítal, že žalovaný z istiny 9.000 € uhradil 3.986,18 €, a teda predmetom konania je suma 5.013,82 €. V danom prípade došlo k zámene sumy, ktorú žalovaný uhradil (ide o sumu 5.013,82 €) zo sumou, ktorú má ešte uhradiť (ide o sumu 3.986,18 €).

5. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že dňa 18.12.2015 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 1583286267 (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 9.000 €. Žalovaná strana bola v súlade s Úverovou zmluvou povinná splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť prvej splátky bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na 25.01.2016. Splátka bola splatná vždy 25. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28.01.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške: 8.617,34 €, ktorý pozostával z: nesplatenej istiny úveru vo výške 7.754,95 €, nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 853,39 €, nezaplatených poplatkov vo výške 9 €. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila, a to v celkovej sume 749,97 €. Žalovaná suma tak predstavuje istinu 8.167,36 € (7.004,98 €/ nesplatená istina znížená o sumu čiastočným plnení po predčasnej splatnosti + 853,39 EUR/ nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti + 9 EUR/nesplatené poplatky + 299,99 €/vyčíslené úroky z omeškania do realizovania poslednej platby žalovanej strany po vyhlásení predčasnej splatnosti). Zároveň špecifikovali, ako si uplatňujú úroky z omeškania.

6. Opätovne súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania je len zaplatenie sumy 5.013,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.013,82 € od 19.11.2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

7. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 31.01.2020 platobný rozkaz, sp. zn. 23Up/1906/2019, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. V odpore okrem iného uviedol, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva čo do dôvodu a výšky, žalobu žiada zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Poukázal na rôzne zákonné ustanovenia. Z opatrnosti podal námietku premlčania. Chcel mať vyriešenú otázku, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda akú sumu je žalovaný povinný za poskytnutý úver uhradiť. Žiadal súd, aby sa zaoberal otázkou neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal požičanie čiastky 9.000 €, v žalobe neuviedol čiastku, ktorú uhradil žalovaný v prospech žalobcu. Sám si spočítal svoje platby v prospech žalobcu a došiel k čiastke 5.013,82 €. Žiadal, aby súd aplikoval ustanovenie § 257 CSP a nepripustil tak, aby platil akékoľvek súdne trovy úžerníckej protistrane. Ak bol úver poskytnutý vo výške 9.000 € a on uhradil 5.013,82 €, tak ak súd neodmietne návrh na vydanie platobného rozkazu, žiadal, aby sumu 3.986,18 € mohol splácať v splátkach po 80 € mesačne.

8. Žalobca v replike navrhol pokračovanie na miestne príslušnom súde a zároveň uviedol, že podaný odpor považuje v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaný účelovo popiera skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný vo svojom odpore špekulatívne spochybňuje poskytnutie úveru a výšku svojich vlastných plnení. Procesná obrana žalovaného tak účelovo spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa, pričom legitímne nasvedčuje záveru, že ide o šablónovito a tendenčne využívanú argumentáciu v prípadoch, keď je jednou zo strán sporu spotrebiteľ. Žalobca do konania predložil aktuálny stav úveru, z ktorého vyplýva jeho

poskytnutie, v žalobe riadne identifikoval poskytnuté plnenia ako aj spôsob ich započítania. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti požadované právnou úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzavretia. Žalobca s návrhom žalovaného na postupné splatenie časti nároku nesúhlasí. Súd síce nie je expressis verbis normatívne limitovaný v možnosti uloženia peňažnej povinnosti v splátkach, nemôže však takto „zhovievavo“ rozhodovať bez ďalšieho. Ak totiž súd umožní žalovanému splácať pohľadávku takým spôsobom, že žalobca môže očakávať úplné uspokojenie až o niekoľko rokov (len splatenie priznanej istiny vo výške 5.013,82 € bez príslušenstva, by trvalo žalovanému vyše 5 rokov pri stabilnej platobnej disciplíne) je nevyhnutné, aby bola sudcovská úvaha objektivizovaná a dôvody takéhoto rozhodnutia bližšie konkretizované. Námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného je právne bezvýznamná, keďže žalovaný vôbec neuvádza, kedy malo dôjsť k premlčaniu niektorého nároku žalobcu. Odhliadnuc od uvedeného žalobca uvádza, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr dňa 29.01.2019, t. j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 13.12.2019, t. j. v trojročnej premlčacej lehote podľa Občianskeho zákonníka. K uplatneniu nároku žalobcu teda došlo včas. K skúmanej bonite žalovaného pred uzatvorením úverovej zmluvy uviedol, že (i) príjem žiadateľa (žalovaného) bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, podľa vtedy nastavených pravidiel bol príjem potvrdený a banka žiadateľovi akceptovala deklarovaný príjem, (ii) výdavky boli overené dopytom do úverového registra, (iii) podľa dát z EOS KSI nemal žiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, (iv) finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaného a jeho reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z.

9. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca síce uviedol, ako skúmal jeho bonitu, ale nepredložil žiaden dôkaz. Následkom nesplnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo. Má za to, že žalobca nepredložil zmluvu ako dôkaz ich zmluvného vzťahu. V ostatnom boli tvrdenia žalovaného v podstate totožné s jeho tvrdeniami uvedenými v odpore proti platobnému rozkazu.

10. Súd na prejednanie predmetnej veci nariadil pojednávanie na deň12.05.2021, pričom pojednával v neprítomnosti strán sporu, ktoré svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 18.12.2015 k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1583286267 (č. l. 12-13), na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 9.000 € pri ročnom úroku 14,90 % a RPMN 16,00 %. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť veriteľovi 108 mesačnými splátkami po 152,29 € splatnými vždy k 25. dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky 25.01.2016 a dátumom splatnosti poslednej splátky 25.12.2024. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je 16.445,86 €.

13. Podľa bodu 2.2 Zmluvy úver bol čerpaný tak, že časť úveru bola čerpaná na účet č. 1861743054/0200 (v sume 6.620 € a v sume 309 €) a zvyšná časť úveru bola čerpaná na účet vedený v Poštovej banke č. 000000-0092806705/6500. Uvedené vyplýva aj z plánu čerpania úveru (č. l. 15).

14. Z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému (č. l. 14-15) ku dňu 30.11.2019 vyplýva, že žalovaný uhradil na predmetný úver celkovo sumu 5.013,82 €.

15. Listom zo dňa 31.12.2018 označenom ako upozornenie - výzva na splnenie dlžnej časti úveru žalobca upozornil žalovaného, že ku dňu 31.12.2018 je pohľadávka žalobcu viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 737,67 € a vyzval žalovaného k úhrade uvedenej sumy v lehote 15 kal. dní. Zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky.

16. Listom zo dňa 28.01.2019 označenom ako výzva na úhradu dlžnej sumy žalobca oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka k 28.01.2019 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu a žiadal uhradiť dlžnú sumu vo výške 8.617,34 € v lehote 10 dní.

17. Listom zo dňa 28.11.2019 označenom ako predžalobná výzva na plnenie žalobca oznámil žalovanému, že pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a jeho pohľadávka predstavuje sumu 8.617,34 € a zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlhu.

18. Podľa § 52 odsek 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len “Zákon č. 129/2010 Z. z.”), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

22. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

23. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. V danom prípade je nesporné a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal

v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku.

26. Uzatvorená úverová zmluva je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej boli poskytnuté spotrebiteľské úvery na iný účel ako výkon povolania alebo podnikania. Citovaný zákon v § 9 ods. 2 uvádza obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súlade s ustanovením §11 ods. 1 zákona absencia niektorých obligatórnych náležitosti nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy spotrebiteľský úver vo výške 9.000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi pravidelnými 108 mesačnými splátkami po 152,29 € s dátumom splatnosti prvej splátky 25.01.2016 a s dátumom splatnosti poslednej splátky 25.12.2024.

28. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal požičanie čiastky 9.000 €, na č. l. 15 spisu sa nachádza plán čerpania úveru, z ktorého vyplýva, že úver bol čerpaný v 3 sumách, z toho v dvoch častiach išlo o splatenie úverov žalovaného vo VUB (viď 2 strana zmluvy) a 3. časť bola čerpaná na osobitný účet vedený v Poštovej banke. Ak by žalobca neposkytol žalovanému úver, tento by ho niekoľko mesiacov riadne nesplácal. Aj v odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uvádza, že dlžnú čiastku vo výške 3.986,18 € žiada splácať v splátkach, z čoho je zrejmé, že žalovaný si je vedomý koľko čerpal a koľko splatil.

29. Taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 5.013,82 €. Ako už súd vyššie uvádzal, zrejme nedopatrením došlo zo strany Okresného súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania k zámene sumy, ktorú žalovaný uhradil a sumy, ktorú ešte má uhradiť.

30. Súd má za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Už Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dospel k záveru, že uvedená zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. S týmto konštatovaním sa stotožňuje aj konajúci súd. S uvedeným konštatovaním sa stotožnil aj žalobca, ktorý súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka.

31. Pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

32. Pokiaľ sa týka overovania bonity žalovaného, ktoré žalovaný spochybnil a žalobca len tvrdil, že overoval žalovaného dopytom na Sociálnu poisťovňu, ktorým overil jeho príjem a výdavky boli overované dopytom do úverového registra, tak žalobca uvedené žiadny spôsobom nepreukázal, nepredložil listiny, ktoré by jeho tvrdenie preukazovali. Za danej situácie potom možno konštatovať, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a potom je úver aj z tohto dôvodu potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Námietka premlčania, ktorú z opatrnosti vzniesol žalovaný, nie je dôvodná, žaloba bola na súd podaná v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote. Žalovaným tvrdené bezdôvodné obohatenie zo strany žalobcu zo spisu rozhodne nevyplýva, keďže žalovaný čerpal úver vo výške 9.000 €, uhradil

sumu 5.013,82 €, a pri konštatovaní o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je povinný uhradiť ešte sumu 3986,18 €. Súdu nie je zrejme, čo si žalovaný predstavuje pod pojmom „priznanie úžery“, ak však narážal na skutočnosť, že úver je bezúročný a bez poplatkov a on ho preplatil (išlo by o bezdôvodné obohatenie), uvedené nemožno konštatovať.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 9.000 €, zaplatil 5.013,82 €, preto je žaloba dôvodná v sume 3.986,18 €.

35. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

37. Podľa § 3 uvedeného Nariadenia vlády SR, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 3.986,18 €, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z.. Žalobcovi súd priznal úrok z omeškania odo dňa 19.11.2019, t. j. deň nasledujúci po poslednej úhrade žalovaného, s čím súhlasil aj žalobca pri vydaní platobného rozkazu.

39. Predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 5.013,82 € a keďže žalobe nebolo vyhovené v celom rozsahu, vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

41. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

42. Žalovaný zároveň žiadal, aby mal možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach po 80 € mesačne, s čím nesúhlasil žalobca, nakoľko splatenie by trvalo viac ako 5 rokov. Za týmto účelom si súd zlustroval žalovaného v registri Sociálnej poisťovne, pričom zistil, že žalovaný je od r. 2004 zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, pričom jeho vymeriavací základ sa pohybuje na úrovni cca 850 €, a preto sa súdu javí ako dôvodná výška splátok v sume 152 € mesačne, nakoľko v takejto výške bola aj pôvodne dohodnutá výška splátky, pričom žalovaný ju dokázal niekoľko rokov splácať a zároveň splácanie bude trvať niečo cez 2 roky, pričom pôvodný termín konečnej splatnosti úveru mal nastať v 12/2024, takže žalobca ako veriteľ nedostane svoje peniaze späť v neprimerane dlhej lehote.

43. Splatnosť splátky súd určil k 25. dňu v mesiaci, tak ako bolo aj pôvodne dohodnuté v úverovej zmluve medzi stranami sporu. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovaný stráca výhodu splátok a vznikne mu povinnosť uhradiť dlh jednorazovo.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

47. Ustanovenie § 257 CSP v sebe zahŕňa prípady, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje najmä osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14 vzhľadom na novú procesno-právnu úpravu).
48. V danom prípade je súd toho názoru, že tu nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré ani samotný žalovaný netvrdil, nijako ich nešpecifikoval, v čom by takého dôvody mali spočívať. Len samotná skutočnosť, že si žalobca cestou súdu uplatňuje svoju pohľadávku a že žalovaný odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania „úžerníckej“ protistrane, nezakladajú dôvod na nepriznanie trov konania v zmysle ustanovenia § 257 CSP.

49. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5.013,82 €, úspešný bol čo do sumy 3.986,18 €. Úspešnejším v spore bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech 79,50 % - neúspech 20,50 %) predstavuje 59 %, a v takomto rozsahu súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.